

Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa A

Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno ciało.

Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba. (1 Kor 10,17)

Pierwsze czytanie

Powtórzone Prawo 8,2-3.14b-16a

Mojżesz powiedział do ludu: "Pamiętaj na wszystkie drogi, którymi cię prowadził twój Pan Bóg przez te czterdzieści lat na pustyni, aby cię utraścić, wypróbować i poznać, co jest w twym sercu, czy strzeżesz Jego polecenia, czy też nie. Utrafił cię, dał ci odczuć głód, żywił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi przodkowie, bo chciał ci dać poznać, że nie samym tylko chlebem żyje człowiek, ale wszystkim, co pochodzi z ust Pana. Nie zapominaj twego Pana Boga, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. On cię prowadził przez pustynię wielką i straszną, pełną węży jadowitych i skorpionów, przez ziemię suchą, bez wody. On ci wyprowadził wodę ze skały najtwardszej. On żywił cię na pustyni manną, której nie znali twoi przodkowie".

Drugie czytanie

1 Koryntian 10,16-17

Bracia i siostry, Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest udziałem we Krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa? Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba.

Jezus powiedział do Żydów: "Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata". Sprzecjali się więc między sobą Żydzi, mówiąc: "Jak On może nam dać swoje Ciało na pożywienie?". Rzekł do nich Jezus: "Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywać Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przez Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił, nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a pomarli. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki".

Do refleksji

Boże Ciało, święto Eucharystii, nie jest łatwe do wyjaśnienia. Od samego początku racjonalnie myśląca część naszej ludzkiej osoby zajmuje się tą problematyką: co oznacza spożywać Ciało Jezusa i pić Jego Krew. Wypowiedzi na ten temat należą do trudno zrozumiałych prawd wiary. Nie bez przyczyny Kościół pierwotny udostępniał te prawdy wiary dopiero ochrzczonej. Centralna wypowiedź całego Starego Testamentu przygotowuje na prawdę o Eucharystii. Najważniejszym doświadczeniem Izraela z jego Bogiem było dzieło zbawcze wyzwolenia z Egiptu. Podczas długiej drogi przez pustynię naród doświadczał przez czterdzieści lat bezwarunkowej wierności i poświęcenia Boga. Od samego początku dane było narodowi doświadczać, jak Bóg był obecny w tym życiu i jak pośród ludzi rozbił swój namiot.

W Nowym Testamencie Bóg dokonuje jeszcze większego i ostatecznego dzieła zbawienia. On wydaje swojego Syna na śmierć krzyżową, jednakże wyzwala Go i ratuje w Jego zmartwychwstaniu. Wieczerza Eucharystyczna jest udziałem w Ciele i Krwi Chrystusa, który zastępczo został za nas ofiarowany. Tym samym mamy udział w tym czynie zbawczym i niepojętej miłości Boga.

Jeśli się komuś daje prezent, składa się razem z nim także część siebie, siebie samego czyni się darem. W prostym i kruchym znaku eucharystycznego Chleba Chrystus daje siebie samego. Jeśli dzielimy wzajemnie Jego chleb i nasz własny chleb, wówczas On sam jest pośród nas.